

det gælder saavel det økonomiske som Skoletilsynet. Jeg personlig har ingen Tro til, at de stærke Centralisationsbestrebelse i vor Skolelovgivning vil blive til nogen Lykke. Jeg tror, den bedste Skoleform skabes ved at lægge Ansvar ud, hvor det rettelig bør ligge, i den enkelte Forældrekreds. Hvorvidt Venstres Regering ser sig i Stand til at fremsætte Lovforslag om denne Sag, vil man jo faa at se i en nær Fremtid, som det er bebudet af den højtærede Undervisningsminister. Men jeg vil hævde som det ærede Medlem Hr. Søgaard, at det er ikke tvingende nødvendigt i Øjeblikket at faa en Skolereform frem. Det er noget, der muligvis vil komme, men det er aldeles ikke paakrævet, at denne Skolereform skal komme nu, og man vil derfor ikke kunne paadutte Venstre noget som helst om, at man af økonomiske Grunde muligvis staaer med Uvillie overfor Skolereformen. Jeg vilde for øvrigt ønske, at Skolekommissionens Betænkning i en let tilgængelig Form kunde blive ført ud i Landet, saaledes at den kunde blive Genstand for Drøftelser ved Møder, i Lærerkredse o. s. v., inden der bliver taget Stilling til den her i Rigsdagen.

Vesterager: Det er for at gøre nogle korte saglige Bemærkninger, jeg har bedt om Ordet. Jeg vil først takke den højtærede Landbrugsminister for de Oplysninger, Ministeren gav angaaende Nissum Fjord-Kommissionen. Jeg haaber, at Betænkningen, som jo nu snart vil komme, vil give Stødet til, at man kan faa disse Vanskeligheder ordnet derovre, thi det er i høj Grad nødvendigt, at der bliver gjort noget. Forholdene har i mange Aar været saa utifredsstillende, at de 13 Sogne, der berøres af den forholdsvis store Fjord, ikke kan være tjent med dem.

Jeg vil dernæst gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Justitsministers Udtalelser om de mindre heldige Automobilchauffører. Jeg tror, det vilde have været formaalstjenligt, om Justitsministeren havde skaffet Oplysning om, hvor mange Ulykker der er afstedkommet ved Chaufførers Drukkenskab. Det vilde have haft sin Interesse for Befolkningen at se, hvor mange der er blevet straffet, hvor mange der har mistet deres Kørekort, og hvor mange Dødsfald og Ulykker der er sket paa den Maade. Jeg tror, man saa vilde have været klar over, at man maatte stille det Krav, som jeg mener, der maa stilles, nemlig Kravet til Chaufførerne om at være afholdende. Det kan ikke nytte, at man lægger Ansvar over paa andre,

det maa være den, der sidder ved Rattet, der har Ansvar for de Ulykker, der sker ved hans Letsindighed.

I særlig Grad interesserede mig det Svar, jeg fik fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det var paa mange Maader velvilligt, det indrømmer jeg, og jeg takker den højtærede Minister for den velvillige Tone, der gik gennem hans Svar, men der var alligevel noget ubestemt over det. For det første maa jeg sige, at det har aldrig været min Tanke, da jeg udtalte Ønsket om en samlet Oversigt over Vestkystforholdene, at der skulde nedsættes en stor Kommission til at tage alle disse forskellige Spørgsmaal op paa ny. Det vilde jo i høj Grad forsinke Sagen, og jeg er ikke saa stor en Tilhænger af Kommissioner, at jeg havde nogen Interesse i at faa begyndt forfra igen. Men det, jeg tænkte paa med denne Udtalelse, var, at jeg nødigt vilde have, at der skulde være noget rent tilfældigt over det Arbejde, der ligger for derovre. Hvad enten det nu skete fra Ministeriets eller fra Rigsdagens Side, maatte de forskellige Kommissionsforslag føjes ind i hinanden til et samlet Hele; thi det kan ikke nægtes, at der har været noget tilfældigt over de Foranstaltninger, der er truffet ovre paa Vestkysten. Jeg skal ikke komme tilbage til det, der er sket, jeg tror ikke, det vil gavne at drøfte de Fejlgreb, der er gjort, men det staaer saaledes for Folks Bevidsthed derovre, at de har et vist Krav paa, at man virkelig skrider til et Arbejde for at gennemføre noget bestemt, efter en bestemt Plan over hele Vestkysten, saaledes at vi virkelig ved, hvilke Støttepunkter vi vil give Fiskerne, og hvad vi vil gøre for at imødekomme Landboernes Krav om nogenlunde tidssvarende Afløbsforhold ved de forskellige Fjorde. Det har glædet mig at se, at ogsaa i Pressen er det blevet fremhævet paa en saadan Maade, at det var klart, at Pressen forstod, at her var en stor uløst Opgave. Jeg fastholder den Udtalelse, jeg fremsatte, sidst jeg havde Ordet, at her ligger store Opgaver, og hvis disse Opgaver kunde løses nogenlunde tilfredsstillende, vil der blive Plads for mange Mennesker, Arbejde til de ledige Hænder, og der vil navnlig blive Plads for mange Tusinde Hjem i Vestjylland, og naar man lever i en Tid, hvor det er det store Spørgsmaal, hvordan vi skal udvikle vort Produktionsliv, hvordan vi skal skaffe Arbejde, hvordan vi skal indvinde nyt Land, saa gaar det ikke an at gaa forbi disse store Opgaver, der ligger der, da maa de virkelig tages op til grundig Drøftelse, og man maa prøve paa, hvordan